

Sy-li spěwał,
Pilnje džěłať,
Strowja će
Swójbny statok
A twój swjatosk
Zradny je.

Za staw sprócny
Napoj mócný
Lubosć ma;
Bóh pak swěrný
Přez spar měrný
Čerstwosć da.

Njeh ty spěwał
Swěrnje džěłať
Wšědne dny;
Džeń pak swjatosk,
Duši daty,
Wotpočń ty.

Z njobjes mana
Njeh 6l khmana
Žiwnosć je;
Žiwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřew će. P

• Sserbske njedželske łopjeno. •

Budyšin

7. junija 1925

Bauzen

Čištoč a nakład Ssmolerjez knihicziščezernje a knihacnje šap. družšt. s wobm. ruk. w Budyšinje.
Wulhadža kóždu šobotu a płazji na měřaz 15 šlotych pjenjeřlow.

Šwjata Trojiza.

Jana 3, 5: Jesuř wotmołwi: šawěrnje, šawěrnje, ja praju čzi: je-li šo što njenarodži s wody a s ducha, njemóže do Božeho kralestwa pšchincz.

To je hnadna wola Boža, šo by kóždy do jeho kralestwa pšchischoł. Ale tež to je šwjata wola Boža: j e n o ž p s c h e s n o w y n a r o d d o B o ž e h o k r a l e s t w a p s c h i n c z e m y.

Nikodemuš měni, šo tón šnjes šebi pšchewjele žada, hdyž rjeknje: šchtóž šo šnowa njenarodži, njemóže Bože kralestwo wobladać a šo woprašča: kak šo móže čłowjek narodžic, hdyž štary je? To je šlowo, kotrež je nam s wutrobny rěčane, tak dołho hać nješmny knjesowe škutkowanje na šebi šhonili. Šchtóž šameho šebje šnaje, tež hodžiny a dny šnaje, w kotrychž ma žadanje, hiščeže jónkróc zyle wot špoczatka šapoczeć móž. Šak je někotryžkuli š kamemu šebi prajił: hdy by tola móžno bylo, puc, po kotrymž šym hać šem pšches žiwjenje šchol, hiščeže jónkróc š nowa šapoczeć, pšched kak wjele wopakošezemi bych šo na šedžbu brał, kak pšchezo po šlowje Božim šhodžil, haj, potom bych zyle hinaschi byl! Nětko pak, kak móže čłowjek zyle nowy špoczatč čzincz, hdyž je hižom tak daloko pšchischoł, kaž ja; tež pšchi najšpšchich pšchedewšacžach tajki wostanje kažkiž je! Jesuř pak wurasnje wospjětuje: je-li šo što njenarodži s wody a s ducha, do Božeho kralestwa pšchincz njemóže. Tu šrijedž nowy Bože šlonczko šelhadža. Šawěrnje, šawěrnje, ja praju čzi, džesche tón šnjes, kiž njetrejebawšchi nicžo njepřaji, ale šlowa žiwjenja rěčzi, kiž njelubi, šchtóž njeje móžno; wjele bóle: kaž rjeknje, tak šo štanje! Tuž tež ty, luby čzitarjo, njedžiwaj šo, šo šym tebi prajił: wy d y r b i c z e šo s noweho narodžic. Pšche-

tož — tak tón šnjes wobtruczi, šo je nušne — šchtóž šo wot čžeka je narodžilo, to je čželo, a šchtóž šo wot ducha je narodžilo, to je duch. Duch a čželo šebi napschecziwo štejtež kaž Bóh a šiwět; pšchetož šchtóž šo tu duch njenuje, to je Boži duch, a šchtóž šo tu čželo njenuje, to je čžłowjekowe waschnje; a po tym, šo je čžłowjek wot Boha wotpadnył, je to waschnje hrěšchneho čžłowjeka, wot kotrymž w pišmje šteji: čželne požadanje je njepšchecziwo pšchecziwo Bohu. Dokelž je po Božim šlowje hrěch wotpad wot Boha a dokelž čžłowjekowe dobre pocžinki nicžo njepomhaja, šo nam tu a wšchrdžem w šwj. pišmje praji, šo je to jenož položčna wěž, hdyž jenotliwe brachi wotpoložischi, teho a tamneho hrěcha šo wostajischi. Nowy naređ tón šnjes šebi žada. Nowy narod pak je Boži dar — teheda šo s noweho narodžic móžemy. Šchtóž běšche ša Nikodemuša potajništwu a hódanczko, to njedyrbjało nam šchesežijanam njerošumlive bječ. Wdy rošumimy, šo je tu woda njenowana jako šwonkowne šnamjo šwjateje šchčezenižy. Šchtóž je šchčezeny a s tym do towarštwu s šchryštušom pšchijaty, ša teho je nowy narod, kiž njeje ša tych, kotřiz š šchryštušej njepšchuzheja, móžno; šchtóž nima džěl na šchryštušku, pšchi Nikodemušomym prašchenju wostanje: kak móže šo to štacž? Š wodu hromadže pak šchryštuš ducha njenuje a s tym mišchtra w šsraelu na to dopomina, šo je Bóh pšches profetu šlubil: ja chzu mojeho ducha do waš dacž a tajkich ludži s waš čzincz, kotřiz šhedža po mojich kašnjach. A šo je runje nětko čžach pšchischoł, w kotrymž šo tuto wěšchčenje dopjelnicz šapocžina, to Jesuř Nikodemušej bliško položi, hdyž rěčzi wo čžłowjekim šymu, kiž, kaž je Daniel jeho w duchu wohladał, je s njebjęž dele pšchischoł, kiž je tež šako š njebję špitil, ale w pušczinje tuteho šwěta potwšcheny budže, kaž je Móšjaš šrijedž mrějazeho luda mo-

časneho hada powyschil, powyschenu na kschizy, so bychu wschitzy, kiž do njeho wěrja, shubjeni njebyli, ale wěcne žiwjenje měli — a to rěka, do Božeho kralestwa sańcž psches jenicžke wrota, kotrež tam wjedu, psches nowy narod. Haj, my m ó ž e m y š o i noweho narodžicž, mjenujzy psches wodu a ducha, hdyž psches šwjatu kšeczenizy do towarštwa i šchrystužom fastupimy, w kotrymž jeho šwjaty duch naž dale powuczi, so skóncžnje wobhna-džene džeczi Bože budžemy. Samjen.

Na šwjatu Trojizy.*)

Głóž: *Nječ Bohu džatuje šo wutroba zc.*

Budž kšwaleny mój Knjes, mój Bóh a šwětko moje, mój štworiczel, kiž dał mi žiwjenje je šwoje, kiž cžeko i duschu mi kaž Wócžez schituje a wjele dobrego mi cžinił stajnje je!

Budž kšwaleny mój Knjes, mój Bóh, a šbožo moje, Šsyn Wótza uajlubschi, kiž žiwjenje dał šwoje je sa mnje, wumohł mje se šwojej drohej krowju, we wěrje dari mi najwjetšchu dobrotu!

Budž kšwaleny mój Knjes, mój Bóh, kiž i troschtom šwojim — wšchał Wócžez, Šsyn, Duch wón — we žiwjenju je mojim mi wofšchem wutrobny, mje i mozu pokhlnja, a w nusy radu, troscht a pomoz wobradža!

Budž kšwaleny mój Knjes, mój Bóh, wón wěcne žiwny, wšcho špěwa jeho cžesci, ščtož widomne šu džiwny!
Budž kšwaleny mój Knjes, job' hycze šwjatosč je:
Bóh Wótž, Bóh Šsyn, Bóh Duch šo šwjaty mjenuje!

Tón kotremuž nět my tu špěwamy: šy šwjaty!
a i jandželemi tež: šy šwjaty, šwjaty, šwjaty!
a kšecžijanstwo wšcho tak kšwali wutrobnje:
Budž kšwaleny mój Bóh do wšcheje wěcnošcže! —

*) (Se saklich špěw., cžo. 156) Jan Clearius, 1611—1684; — se-kerbšcžil M. II.

Šswjatkki pod bēlej brēšicžku.

(Škóncženje.)

III.

Šswjatkownicžka! Šo módrim njeby cžahnu šmērnyje cžrjódki mrocžalkow. Mlity wētšil šaduwu; i nim šchumi, šchwórczi brēšicžka pschede wšy. Brēšicžka! Wona drje nam to ša šlo njewošmje, hdyž pschezo hišcže prajimy: brēšicžka. Še to tola dženkā na wšchē 45 lēt, šo tamnu přenju šwjatkownicžku se mlodžinu po jeje módnymi hałosami šwjecžachmy. Tehdy bě to hižo rjana brēšiza, dženkā je to hižo móžny šchtom. Brēšicžka pał tola prajimy. Kaž džed se šchēdžiwymy wlošami wowzy se šlēbornymi wlošami Mařka praji, tał, kaž bě něhdy jej, šwojej njewješcže, w mlodych lētach prajil, tał tež my našchey brēšicžy. Ščtož šnadž Nēmzej džiwnyje kšinczi, to je Šserbej wuras šerb-škeje, lubowazeje a lubošcžiwjeje wutrobny.

My nješmny cži jenicžy, kotšič brēšy pschedewšy brēšicžka praja, ně, tamle taj dwaj, kotrajž po šchēžy se wšy šem kro-cžitaj, ju tež i tutym mjenom lubošcžiwjeje mjenujetaj.

„Našcha brēšicžka je drje dženkā hišcže žyle šamalutka!“ praji mužški. „To je cžak, šo i najmjeńšcha mój štaruščak i njej pschindžemoy.“

„Haj, Jano!“ šnapšchēžiwu žónška — a tuž wěny hnydom, šchto tón mužški je: Jan. A hdyž hódasch, šo ta žónška tam pschi nim Rejška, šo nješy molil. — „Młodžina dženkānišcheho dnja njeje wjazy tał domjaza kaž my to bēchmy psched 50 abo 40 lētami. My šwjecžachmy tał někotre šwjatkki a runje tał

někotru njedželu tamle pod bēlej brēšicžku abo tamle dełkach we hajku. Dženkā je to hinał: mlodži hólzy šo šydmu na šoko a přecž šy, a hólzy niž wjele hinał!“

„Haj, haj, Rejška! Šswět je hinaschi dženkā a našcha mlodžina hišcže bóle! Ale lubošč i brēšicžy našcha mlodžina tola hišcže šhubila njeje. Jedyn džel šnajmjeńšcha pschindže tež dženkā wěcže hišcže šem, šo by tu šwjecžil šwjatkownicžku.“

„A druzi džel mlodnyh cžini tutym pod lipu na wšy šon-furenzu.“

„Haj, ale Rejška! Šajku šonfurenzu! Še to druzdy wjazy hacž žyrkuš, hdyž to tam pod lipu šy šhromadženi cži mlodži, kotšič šebi lipu ša šwoje špředžišchēzo wušwolili. Šsušodža wo šoko lipy wjedža wo tym a wo kažnym nožnym mērje powēdacž!“

„Bohužel! Ale tule je mēr, Jano! Tule pod našchey brēšicžku!“

„Haj mēr, luba Rejška!“

Pschistupišchitaj hacž i šchomej, šlehnyšchitaj šo na njón a hladašchitaj i cžicha do daloka. Brēša šyncžesche jimaj šwjatkowny šhērlusch se šchumjazyhmi šopjeńkami a hałožkami. Bē to kražny mejški a šwjatkowny woblek, kotryž bē šo i tomu woblekka!

„Šswjatkownicžka!“ šchepny Rejška.

„Kaž to Božim domje!“ rjekny i cžicha Jan.

Dał tam šwjecžeschtaj šwjatkownicžku.

„Wěšch, Jano, psched 20 lētami!“

„Wēm Rejška!“ wotmolwi Jan, šwoju mandželšku ša ruky pschimajo a šo i njej do trawy pod brēšicžku šydajo.

„Bēchu to hinasche šwjatkki tehdy hacž dženkā, wichorojte! W pschirodže wichor a we wutrobje wichor!“

„A tola žohnowane, šbožowne šwjatkki, Jano!“

„Haj, bē kaž přenje šwjatkki! We wichoru a šchumjenju pschindže šwjatkowny Duch, šchtož pał pschinješe, to bē mēr, luty mēr!“

„Bóh je derje cžinił i tobu a šo mnu! Pschindžech, šwjatkki šwjecžicž šamalutka pod brēšicžku, a namačay tebe!“

„A ja, Rejška, šebje šamoho šako a tebe, a tał dwójzy, trójzy domišnu: Štaru, lubu domišnu a domišnu wěrny a domišnu w twojim štatoku ša tutón šemški bēh!“

„W naju štatoku, Jano!“

„Haj, hišcže někotre njedžele, a mój wopomtinamoy 20. krocž tón džēń, na kotrymž buchmoy tamle w našchim Božim domje šwērowanaj i šbožownymaj mandželškimaj w šwojim štatoku.“

„A šmoy to hišcže, Bohu budž džak.“

„Haj, Bohu budž džak, šmoy to! A to tohodla, luba, dokelž bēchmoy šwjatkownicžku prawje šwjecžiloj. Bēchmoy witaloj šebi dom šwjatkowneho Ducha a bēchmoy i nim šo podaloj na pucž, kotryž i Wótzej wjedže dom do wěcneho domu!“

„A dokelž šmój šo prózowaloj, na tutym pucžu šawostacž, šmój tute 20 lēt šbožownaj pschētrałoj, hacžrutje bēchu cžēžke a wichorojte jara!“

„To cžini, šo mējachmoy mēr i Bohom, mēr we wutrobje!“

„Haj mēr!“

A mēr tam wošoko njeju a luta cžiščina! Šswjatkowny Duch šnowa pschitšhadžesche a žohnowasche. —

Tvoja wola šo stań!

A Marczinej Lutherej pschindže ras pschēčel a štoržesche: „Mi wšchitko přēti džē, wšchitke moje pschēčža šo šanicža, moje nadžije šo poraža, moje wotpohladny šo postorcža.“

„Luby pscheczelo, to je twoja wina“, wotmołwi Luther.

„Moja wina? Kał to?“

„Daj, hlaj: czechodla modlicy so kóždy dzeń: twoja wola so stań, ty dyrbiš so radšo modlicy: moja wola so stań; kaž dołho pał so modlicy, so by so Boža wola stala, dyrbiš jo tež směrom pschisacž, hdž wón po twojej próstnje cžini.“ Muž, kotryž je w hišće wjele wjetšich cžěnosćach był hacž my, Dawid, pschi tym wšchěm praji: „Poruč temu Anjesej twoje pucže a měj nadžiju k njemu, wón budže wšchitko derje cžinicž.“ Měj kwoje wjekele nad tym Anjesu, wón budže tebi dacž, po cžimž twoja wutroba žada. Mamy Boha, kotryž pomha, Anjesa, kotryž wot šmjercže wumóže, ale dyrbimy k njemu pschincž, naschu wutrobu psched nim wušypacž, so kusl kamych saprěcž nawušnyč a potom tež na Božu pomoz cžafacž. Wón podarmo prajit njeje: „Pštajcže mje!“ Jeho pomoz je bliška tym, kotřiž so jeho boja. Pod kšičom Šhrystužowym je rum sa wšchitke staroscže. Hdž je Jesuž nasche hrěchi wot naš prjecž wšaf, nje dyrbjal tež tu hromadku staroscžoto wot naš wšafč? Šchtóž je pod kšičom Šhrystužowym doma, tón je najšbožownišchi cžłowjeł.

28 000 mišionarow.

We Washingtonje w Americy so wulku konferenzu mišionstwa wotměli. Tam šhonichu wobdželnizy wšchelake licžby, kotrež jich, kiž tola mišionstwo snaja, pschekhwapichu; wone tež naš pschekhwapja.

Tam bu snate, so maja sjednocženstwa sa swonkowne mišionstwo w tu kšwilu 28 000 mišionarow w krajach, kotrež hišće njejsu kšesćanške, tucži maja tam na 2½ milijona spowědných; w 36 610 njedželšich škulach rošwucžuja 2 000 000 škulerjow; nimo toho je tam w tutych krajach 703 khorownjow, kotrež kóžde lěto 3 milijony khorých wothladaja; nimo toho hišće 1234 haptkow. Swonkowne mišionstwo ma wšche toho 245 khorownjow, 25 domow sa kšepch a wuchoněnych, 39 sa wožadnych, 21 sa strowe džeczi wušadnych staršich a 21 domow sa padnjene žony. Sa rošwucžowanje škufuje 109 gymnazijow a uniberšitow, 2224 druhich wšchelakich wšchich škulow, 36 478 jednorých škulow, 376 šahrodkow sa džeczi, 30 fakultetow sa lékařstwo, 98 škulow a wotdželenjow sa wuwucžowanje kotrow sa khorých, 409 škulow sa bohokłotow a 209 sa pschekupstwo. W šandžentym lěcže je sa tute žyle džělo kšesćianstwo Ameriki a Europy na 200 milionow hriwowo nadašo.

Rosprawjeł škónczi tam kwoju rosprawu: „Tuto wobšchěrne hibanje, kotrež maja wšchnosće po žylm kšwěcže sa wulkomóz přenjeho rjada, kme žebi žadacž, so kóždy rošumny cžłowjeł na njo kěžbuje!“

Tuta powěsč žyle wěcže tež wšchěch pscheczelow swonkowneho mišionstwa mjes Šserbami šwjekełi. A my mamy jich pschezo hišće jara wjele pscheczelow mišionstwa mjes Šserbami!

Zyrkej a stat.

400 lětny jubilej kšwěczi 13. junija žyla ewangelska zyrkej. Budže to 13. junija 400 lět, so so naš reformator Luther da šwěrowacž se Katharinu k Bora, a je to k tym tež 400 lět, so bu šafoženy ewangelski šafski dom, kotryž je sa daletwarjenje zyrkwoje kaž hewał sa lud a kraj k wulkim žohnowanjom był nětko 400 lět, tež hižo tohodla, došelž so k ewangelskeho šafškeho doma wušchli kmojo, mužojo a tež džowki, žony, kotřiž so sa žyl lud a kraj byli k wulkim žohnowanjom. Tutón dwojaki jubilej ewan-

gelskeje zyrkwoje kšwěcžimy wšchitzy so 13. junija a wšebje potom tež njedželu, 14. junija.

Sa 16. junija je ludlicženje postajene. Po dlěžchich jednacijach je so dozpiło, so ma so pschi tym tež wotmołwienie dacž na te prajčenje, šafkemu wěrywušnacžu šchtó pschikšufcha. Tuž njech kóždy kšwěru na to kěžbuje, so tu to prawe wotmołwienie napiša. Pschi ludlicženju lěta 1910 běchu na tuto prajčenje šapišali 529 wšchelakich wotmołwjenjow. My w Šofškej pižamy potajim: „evang.-lutherišč“; w Bruskej „evangelišč“ a Štarolutheršy: „alt-lutherišč“.

Modlitwa.

Š k ó š : Pschindž Anjesže Jesom Šhrystkšcže kem.

Kał rucže šand u nasche dny,
Kiž postajit nam, Božo, kš,
My jenož kšwilu w kšwěcže kmy,
Šsmjercž pschindže, wumrjecž dyrbimy.

Budž, Božo Wótze, kšwaleny
Sa wšchitku pomoz we nušy,
Sa wšchitke twoje dobroty,
Kiž tym nam wopofajal kš.

Kał wulke mamy wjekele,
Hdž dajch nam hrěchotow wodacže.
Wóz notu w naschej kšaboscži,
Twój trošcht, twój měr we šrudobi!

Kał husto kmy my šhrěščili —
Pał nješšmy byli kšlostani;
Šchtó dha to štajnje wopomni,
Kał so na tebi pschekšrešči. —

Ty Božo wšchitko widžit kš,
Šchtóž cžinili tu w kšwěcže kmy,
Šacž běšche dobre abo šle,
To wěšch ty wšchitko najšlepje.

Šchtó dha to kšwěru wopomni,
So kmy my takle šachodni! —
Ššo rucže minu nasche dny, —
Tuž wostań, Božo, k nami ty.

Ty Anjes kš našchob' žiwjenja,
Budž k nami twoja dobrotu!
W žiwjenju a wumrjecžu
Kał šwjekeł k twojej pomozu!

Cžin kšmilnosč dobrým wutrobam,
Wodž, šchituj twoje džeczi kam,
Wšcho cžěšne džělo požohnuj;
Pschedewšchěm škm naš wobarnuj.

O Božo, kšmil so nad nami
We kwojej wulkej kšmilnosći.
Nam wodaž nasche hrěchi wšchě
A wucžicž nasche kšwědomje.

Štwar ty nam cžistu wutrobu,
Wšchěm twojim kšnjam pošufšchmu,
Daj, Božo, twojoh' Duchu nam
A wjedž naš bliže k njebeškam.

Šsu minyle so nasche dny,
Dha dotwjedž naš do domišny,
Tam, Božo, tebi kšlužimy
A tebje wěcžnje kšwalimy.

Cžěšč, kšwalbu cžemy tebi dacž,
Cži rjane špěwy šapšewacž
Tu a tam jónu we njebjju,
Tam daj nam šbožnosč njebešku.

Protestantojo.

Wobščerne pšihoty činja so ja „Stoaholmsku hvētotou konferenzu“ kšesčizjanskich zyrkwojow. Pšichi tym licža so tež hvētu stawy jenotliwych zyrkwojow. To ma tón wošebity wužitt, so so ras wěšte licžby wo wulkošczi jenotliwych zyrkwojow wulicža.

Na tutej konferenzy wobdžela so wschē protestantiske zyrkwoje zpleje semje a s nimi orthodoxna abo prawowěrna zyrkej ranskich krajow. Romsko-latolska zyrkej njeje hōbu na tutej konferenzy; tuta budže potajkim zple njeromiska.

Protestantojo budža tam dželeni do tšjoch wotdželow: Sjednoczene staty Polnōznej Ameriki; Europa; Britiske kralestwo; 4. wotdžel konferenzy tworī prawowěrna zyrkej, kotraž budže tam je 85 wotpōšlanzami zastupjena.

So by so kōždej zyrkwi wěšte prawo dostalo, je postajene, so ma so na s najmjenšcha 100 000 dušchow jedyn zastupjer pōšlacž. Pola wjetšich zyrkwojow so licžba wobnjesuje; tak smēja tam Sjednoczene staty 199 zapōšlanzow, Britiske zyrkwoje 108 a Europa 175. Europa je tu mēnjena pšez s wuwšacžom Britiskeje abo Jendželiskeje. Na 600 wotpōšlanzow s zpleho hvēta so potajkim w auguscze w šchwedskim hłownym mēscze Stoaholmje seidže.

Sjednoczene staty maja na 74,5 milijona protestantow, mjes kotrymž je zyrkej Methodistow najhlynišcha, ma 22,6 milijona dušchow. Staž hižo na druhim mēstnje pšichipomnichny, je we Amerizy jara wjele pšichizahowarjow, kotšiz so hišcže žanej sarjadowanej zyrkwi njeschisamknychu. Licžba protestantow je tam hišcže wo něotre milijony wjetšcha.

Europa, s wuwšacžom Jendželiskeje, licži 73,7 milijona protestantow. Najwjazy s nich je sjednoczene w „zyrkwinym swjastu nēmškich ewangeliskich zyrkwojow“, mjenujzy 40,3 milijona. Do tchle hlyšchamy tež my se sakskej a pruskej krajnej zyrkwoj; Schwedška ma 5,7 milijona, Hollandška 3,6 a runje telko Wuherška; Finniška 3,3, Danška 3,2 milijona. Britiske kralestwo licži 46,9 milijona protestantow, a to ma Anglikanška zyrkej 28,6, swjast hwohodnych zyrkwojow 8 a Schottiška zyrkej 2,7 milijona.

Pšichi škladnosčzi budžemy dale wo tutym možnym wustupje protestantiskich zyrkwojow rosprawjecž. Hłowny dželacžer a sarjadowar pšichi tym je šchwedski arzbisop Soederblom; wošebje wobdželeny je tež našch krajny bisop D. Šhmels, kotryž ma dobre mjeno mjes protestantami zpleho hvēta.

Wščelke s bliska a s daloka.

Lutherške knihowne towaštwō mējesche pod pšchedhystwom knjesa fararja Sarjena hwoju hłownu šhromadžijnū hrijedu popođnju. Druhi džel předarskich knihow „Domjažy p r e d a t“ so nětko čizhčzi. Wottorhanska protyka na lēto 1926 je w pšichotowanju. Dofelž so wobštejnoscže dale polēpšchujā, budže so, jeli so so prawy muž namaka, kolportaza po wšchēch Šserbach do skutka stajicž. Š temu je krajne konsistorstwo 500 hr. pōšlalo. Rosnoschowar ma nadawel, sažo kaž njeboh Šswetosch we Wullich Šdžarach a kaž w Sakskej knjes Šenka s Wulkeje Dubrawy a knjes Šchotta se žornohyl hōbustawh knihowneho towaštwa wophtacž, pšichinoschli šberacž a knihi rosnoschecž a na nješobustawh pšchedawacž. Tež sa Wicijoniski Bošol a Bombaj Bōh mēl wōn čitarjow wabicž. Tajki muž je wulzy jara trēbny sa Šserbowstwo a sa šdžerjenje jeho rjaneje rēcže a nutrneje pobožnosčze. Bōh pomhaj nam, tajleho hišcže w tšmle lēcže namacž!

Towaštwa pomozu sa študowazu mlodžinu tehorunja hrijedu

popođnju hwoju šhromadžijnū džeržesche. Knjes wucžer Šolan poda šlicžbowanje, s kotrehož bē widžecž, tak malo ma towaštwa hōbustawow, ale tež, kajke rjane dary so w nětotrych wošadach našbērali, wošebje w Šhrosčizach, tak so so mōhli wošmjo we hromadže 300 hr. podpjeru dostacž. Knjes pšchedhysta wucžer Šral namjetowajche, so by so towaštwa na pacžerške džeczi a tež na towaštwa mlodžiny wobrocžilo, so bychu wšchudže hōbustawh nawabili a dary hromadžowale. Towaštwa ma wulke nadawli pšchemjesč, ma wobdarjenym šerbskim džecžom a mlodženzam šmōžnicž, wšchšche šchule wophtacž a so na wucžerške a duchowne powołanje w našchich Šserbach pšichotowacž, potajkim staršim pomhacž, kotšiz hami w tchle čašach wšchē wudawli na so wsacž njesamōža. W tu šhwilu w Šipsku žadyn jenicžki bohōšlowz, šerbskeje rēcže mōžny, njeje! Šchto so sa molwi, hdyž je krajne konsistorstwo 200 hr. sa šerbskeho bohōšlowza w Šipsku na kōžde lēto wupišalo? Dale knjes Bartel rēcžam pšichinješe, so dyrbi so w Budyšinje dom sa šerbskich šhowanow twaricž, kotšiz tam sa tuni pjenjes w zple šerbskim duchu wotrostu a wšchšche šchule wophtaja. Mōžno, so šerbski lud škoro wo tutym wažnym škutku hlyšchi. Ale towaštwa pomozu smēja tež potom čim wjetšche wopory pšichinjesč, s wobštacžu našcheho hvērneho luda.

Štoto duzy po puczu. To špōsnajesch, hdyž pšichrunujesch licžby, kotrež nam praja, kelko mējachu kraje 1913 a kelko 1925 škota na bankach. Jendželška 1913 w dezemburu 150 milijonow dollarow, 1925 w mērcu 743 milijonow dollarow, Belgiška 59 a 65, Šfranzowška 866 a 1070, Nēmška 344 a 239, Awštrisk-Wuherška 318 a nětkole maja tam dženknišcha Awštrisk 1½, Wuherška 8,3 a Čžeskošlowaška 29,7 milijonow dollarow. To so kraje, kotrež bēchu hōbu we wulkej wōjnje. Š neutralnych mējesche Šchwiza 1913 na 37 milijonow dollarow a 1925 na 92, Ššpaniška 232 a 489, Šollandška 64 a 201, Šchwedška 28 a 62 milijonow dollarow škota. — Europa je wot 1913—1925 pšichidobyla 308,5 mil. škota. Amerika mējesche 1913 na 399 mil. dollarow škota; nětkole ma Amerika 2885 mil. dollarow škota.

„Bombaj Bōh.“

pšichidže s Šam, lubi čitarjo, lube čitarki, dženska s poslednjemu rasej pod mojim samolwitym redaktorstwom. Š prēnej njedželu po hwoj. Trojizy je nětko s. farar Wjerwa-Bufecžanski je samolwitym redaktorom našcheho šopjenka. Pšches ške a nje-dobre lēta a čašy hmy lubi Šserbjo hromadu šchli a tež čašy drohoty kaž pšchewrōta pšchētrali s Božej pomozu a podpjerani wot pšchecželow šerbskeho pišmowštwa. Dženska praju Šam wutrobne „W Božim mjenje!“ Štožu hwoje šastojnstwo, dofelž mi njeje mōžno, pšichi wobštejnoscžach, kajkež so, so dale šastawacž. Wutrobne pšchēju, so by „Bombaj Bōh“ pod notnym samolwitym redaktorom mōžnje postupowalo a pšchibowalo na tšm, šchtož pošicža, kaž na licžbje hvērnych čitarjow a čitarkow. Tuž tak „W Božim mjenje!“

farar Wyracž, samolw. redaktor.

Šistowanje.

W. w Š. sa 1. po Šr.

W. w Š. sa 2. po Šr.

Š. w Š. sa 3. p. Šr.

Samolwity redaktor: farar Wyracž w Šoščizach.